II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 18ης Ιανουαρίου 2000
σχετικά με κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Linde AG

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 64]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/524/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. **Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

(1) Στο πλαίσιο των επαφών της με τις γερμανικές αρχές τον Μάιο του 1998 η Επιτροπή έλαβε γνώση διαφόρων συναλλαγών, στις οποίες συμμετείχαν, αφενός, η Treuhandanstalt (THA) και η διάδοχός της, Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS), και, αφετέρου, οι επιχειρήσεις UCB Chemie GmbH (UCB) και Linde AG (Linde). Οι εν λόγω συναλλαγές αφορούσαν κυρίως τους όρους υπό τους οποίους θα πραγματοποιείται η προμήθεια μονοξειδίου του άνθρακα (CO) για την παραγωγή αμινών, την οποία εξαγόρασε η UCB από την Leuna Werke Gmbh (LWG) μετά από διαδικασία ιδιωτικοποίησης.

(2) Στη συνέχεια, οι γερμανικές αρχές ανακοίνωσαν στην Επιτροπή με επιστολή της 7ης Αυγούστου 1998 (A/36142) το ιστορικό των εν λόγω συναλλαγών και τα σχετικά μέτρα ενίσχυσης. Η Επιτροπή με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 (D/16578) ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες παρασχέθηκαν με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1998 (A/38804). Η υπόθεση καταχωρήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 1999 με αριθμό NN 16/99.

(3) Η Επιτροπή ανακοίνωσε στη Γερμανία με επιστολή της 30ής Μαρτίου 1999 SG (99)D/2353 (ΕΕ C 194 της 10.7.1999, σ. 15) ότι κινεί την επίσημη διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά τα ακόλουθα μέτρα:

— επιχορήγηση 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων υπέρ της Linde για την κατασκευή νέας εγκατάστασης παραγωγής CO,

— τους όρους υπό τους οποίους η UCB προμηθεύεται CO.

(4) Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 25ης Μαΐου 1999 (A/33985).

(5) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από άλλους ενδιαφερόμενους.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

II.1. **Η αποδέκτρια της ενίσχυσης**

(6) Η Linde ανήκει στον όμιλο Linde, που αποτελεί διεθνές συγκρότημα επιχειρήσεων του οποίου οι θυγατρικές υπερβαίνουν τις 120 και οι εργαζόμενοι τους 32 000. Ο όμιλος Linde επέτυχε το 1998 κύκλο εργασιών 10 738 000 000 γερμανικών μάρκων και σύνολο ισολογισμού ύψους 9 371 000 000 γερμανικών μάρκων. Ο εν λόγω όμιλος αναπτύσσει δραστηριότητες σε τέσσερις τομείς: κατασκευή μεταποιητικών μονάδων, μηχανική εξόρυξης, μηχανική ψύξης και τεχνικά αέρια.

(7) Η έδρα της Linde βρίσκεται στο Höllriegelskreuth (Μόναχο). Η Linde πέτυχε το 1998 κύκλο εργασιών ύψους 4 554 000 000 γερμανικών μάρκων απασχολώντας 12 499 άτομα. Η επιχείρηση αποτελεί τον δεύτερο μεγαλύτερο προμηθευτή βιομηχανικών αερίων στην Ευρώπη. Τα εν λόγω αέρια παραδίδονται στον τελικό χρήστη σε σχετικά μεγάλες ποσότητες, συχνά απευθείας από τον παραγωγό, μέσω

[1] ΕΕ C 194 της 10.7.1999, σ. 15.

αγωγών. Τα εν λόγω αέρια χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα κατά την παραγωγή πολλών χημικών ουσιών, στην ιατρική καθώς και για σκοπούς E&A.

II.2. **Η ιδιωτικοποίηση της παραγωγής χημικών στη Leuna (Σαξονία-Άνχαλτ)**

(8) Το 1993 η THA αποφάσισε να πωλήσει στην UCB την παραγωγή αμινών της LWG στη Leuna. Η εταιρεία UCB αποτελεί θυγατρική της Union Chimique Belge, η οποία αποτελεί βελγικό όμιλο φαρμακευτικών και χημικών ουσιών με παγκόσμιες δραστηριότητες. Η Union Chimique Belge απασχολεί άνω των 8 000 εργαζομένων, εκ των οποίων οι μισοί απασχολούνται στον φαρμακευτικό τομέα και οι υπόλοιποι στον τομέα χημικών και φωτογραφικών προϊόντων. Περίπου το ένα τρίτο των εν λόγω εργαζομένων απασχολείται στο Βέλγιο. Το 1998 η UCB επέτυχε κύκλο εργασιών ύψους 66,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων απασχολώντας 79 εργαζόμενους.

(9) Η παραγωγή αμινών αποτελεί μικρό μόνο μέρος του συγκροτήματος χημικών επιχειρήσεων στη Leuna. Με βάση τις πληροφορίες των γερμανικών αρχών, ο εν λόγω τομέας παραγωγής επωλήθη μετά από ανοικτή, διαφανή και άνευ όρων διαδικασία υποβολής προσφορών. Η UCB, η οποία υπέβαλε τη μοναδική προσφορά, κατέβαλε για τη μεταβίβαση 6,6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Η THA ανέλαβε τη δαπάνη για την απομάκρυνση παλαιών αποβλήτων και τον καθαρισμό γηπέδων ([2]).

(10) Το CO είναι απαραίτητο για την παραγωγή αμινών, καθώς και πολλών άλλων χημικών προϊόντων. Για το λόγο αυτό, η UCB έθεσε ως όρο για την πώληση του εν λόγω τομέα παραγωγής τον ασφαλή εφοδιασμό της σε CO από την THA.

(11) Η THA ([3]) ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύει CO επί μια δεκαετία στην αγοραία τιμή, εφόσον η UCB:

— δεν συνάψει σύμβαση για την προμήθεια CO με άλλον παραγωγό, ή

— δεν εγκαταστήσει δική της μονάδα παραγωγής CO. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η σύμβαση ιδιωτικοποίησης προβλέπει ότι η THA υποχρεούται να καταβάλει επιχορήγηση ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

(12) Όσον αφορά το είδος και τον τρόπο καθορισμού της εν λόγω αγοραίας τιμής δεν εδόθησαν πληροφορίες. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι η THA είχε συνάψει μακροπρόθεσμες συμβάσεις εφοδιασμού με νέους επενδυτές, διότι την εποχή εκείνη επικρατούσε σχετική αβεβαιότητα όσον αφορά τις δυνατότητες εφοδιασμού του χημικού τομέα. Βάσει των δηλώσεων των γερμανικών αρχών, οι περισσότεροι παραγωγοί εάν δεν λάμβαναν ανάλογες εγγυήσεις για τον εφοδιασμό τους δεν θα είχαν εγκατασταθεί στη συγκεκριμένη περιοχή και η THA δεν θα μπορούσε να φέρει εις πέρας τις ιδιωτικοποιήσεις που είχε αναλάβει.

(13) Όταν η THA συνήψε την προαναφερθείσα σύμβαση με την UCB σχετικά με τη μονάδα παραγωγής αμινών, υπολόγιζε στην εξεύρεση κάποιου επενδυτή ο οποίος θα αγόραζε τη μονάδα παραγωγής CO. Ωστόσο, η προσδοκία της αυτή δεν επαληθεύτηκε. Λόγω του ότι η μονάδα παραγωγής CO δεν αναδιαρθρώθηκε, ούτε εκσυγχρονίστηκε, το κόστος παραγωγής υπερέβαινε κατά πολύ το επίπεδο της αγοράς. Για το λόγο αυτό, η εκμετάλλευση της μονάδας από το δημόσιο συνεπαγόταν ετήσια ζημιά περίπου 3,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Το 1996 η BvS αποφάσισε να καταγγείλει τη ζημιογόνα σύμβαση προμήθειας CO και πρότεινε στη UCB να παράγει η ίδια το CO που χρειαζόταν για την παραγωγή αμινών. Για το σκοπό αυτό η UCB θα ελάμβανε, σύμφωνα με τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης, επιχορήγηση ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

(14) Ωστόσο, η UCB απέρριψε την εν λόγω πρόταση. Κατά συνέπεια, η BvS έπρεπε να αναζητήσει άλλον επενδυτή. Ο μόνος επενδυτής ο οποίος έδειξε ενδιαφέρον να αναλάβει την παραγωγή ήταν η επιχείρηση Linde, η οποία ήταν εγκατεστημένη στην περιοχή ήδη από το 1994. Όντως, τον Ιούνιο του 1997 οι επιχειρήσεις BvS, LWG, UCB και Linde συνήψαν συμφωνία για την προμήθεια CO.

II.3. **Η συμφωνία μεταξύ των BvS, LWG, UCB και Linde**

(15) Βάσει της συμφωνίας, η Linde ανέλαβε την υποχρέωση να κατασκευάσει νέα μονάδα παραγωγής CO εντός 18 μηνών. Η νέα μονάδα θα ενσωματωνόταν στην ήδη υπάρχουσα εγκατάσταση της Linde στη Leuna. Η δαπάνη κατασκευής υπολογίστηκε σε 12 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, εκ των οποίων η Linde θα συνέβαλε με 3 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από ίδιους πόρους. Κατά τη διάρκεια των έργων κατασκευής η Linde θα χρησιμοποιούσε τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις και θα προμήθευε CO την UCB υπό τους ίδιους όρους που είχαν συμφωνηθεί από την THA και την UCB στη σύμβαση ιδιωτικοποίησης του 1993.

(16) Βάσει της εν λόγω συμφωνίας η BvS συνεισέφερε 9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα στις δαπάνες για την κατασκευή της νέας μονάδας. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβανόταν, σύμφωνα με τις πληροφορίες των γερμανικών αρχών, επιχορήγηση ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, όπως προβλεπόταν στη μεταξύ της THA και της UCB σύμβαση ιδιωτικοποίησης, η οποία αυξήθηκε κατά 4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

(17) Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ήταν σίγουρη ότι i) η επιχορήγηση των 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων υπέρ της Linde για την παραγωγή CO και ii) η μεταξύ της UCB και της Linde συμφωνηθείσα αγοραία τιμή δεν περιείχαν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, για τα εν λόγω μέτρα.

III. **Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 88 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ**

(18) Με επιστολή της 25ης Μαΐου 1999 οι γερμανικές αρχές αντέδρασαν στην κίνηση της διαδικασίας ως εξής:

— λόγω του ιδιάζοντος χαρακτήρα του μονοξειδίου του άνθρακα, πρέπει το εν λόγω αέριο να παράγεται στον τόπο χρησιμοποίησής του. Κατά συνέπεια, αποκλείεται ένα προϊόν αυτού του είδους να επηρεάζει το εμπόριο·

([2]) Η Επιτροπή στις αποφάσεις της (βλέπε αποφάσεις στις υποθέσεις NN 108/91, E 15/92 και NN 768/94 — Γερμανία — Treuhand) αναγνώρισε το μοναδικό και άνευ προηγουμένου ιστορικό των δραστηριοτήτων της THA σε σχέση με τη μετάβαση από μια οικονομία κεντρικού σχεδιασμού σε μία οικονομία αγοράς. Ως εκ τούτου, δέχθηκε ότι η απομάκρυνση παλαιών οικολογικών αποβλήτων που είχαν δημιουργηθεί πριν την 1η Ιουλίου 1990 δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.

([3]) Η εν λόγω απόφαση δεν προδικάζει καμία επίπτωση σε ενδεχόμενες ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο της σύμβασης ιδιωτικοποίησης της 22ας Απριλίου 1993.

— δεδομένου ότι δεν υφίσταται αγορά CO με τη συμβατική έννοια, η τιμή αναφοράς μπορεί να βασισθεί μόνο στα τρέχοντα έξοδα των προκειμένων μονάδων. Μια πλήρως διαχωρισμένη μονάδα παραγωγής CO θα κόστιζε πολύ ακριβότερα·

— η Linde δεν απολαμβάνει προτιμησιακής μεταχείρισης για τους ακόλουθους λόγους:

i) Η παλαιά μονάδα CO δεν επωλήθη και ανήκει όπως και πριν στην LWG. Κατά συνέπεια, δεν υφίστατο υποχρέωση για την προκήρυξη διαγωνισμού. Δεδομένου οτι η Linde κατασκεύασε τη δική της μονάδα CO, δεν υφίστατο επίσης υποχρέωση για την προκήρυξη διαγωνισμού,

ii) οι τιμές της Linde βασίζονται στις επενδυτικές δαπάνες και μια εύλογα αναμενόμενη απόδοση,

iii) δεδομένου ότι η Linde δεν όφειλε να κατασκευάσει μια νέα μονάδα παραγωγής CO και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι δεν παρουσιάστηκαν άλλοι ενδιαφερόμενοι, δεν μπορεί να γίνει λόγος για προτιμησιακή μεταχείριση.

— επίσης δεν μπορεί να γίνει λόγος για ευνοϊκή μεταχείριση της UCB, δεδομένου ότι η UCB πληρώνει το CO ακριβότερα στην Linde απ' ό,τι στην BvS. Η εν λόγω τιμή σε κάθε περίπτωση υπερβαίνει την τιμή που ισχύει σε άλλες χώρες (ΗΠΑ) [4]·

— η εγγύηση εφοδιασμού ήταν η προϋπόθεση για την εξαγορά της παραγωγής αμινών από την UCB. Βάσει της εν λόγω εγγύησης, η τιμή CO θα ανερχόταν επί μια δεκαετία σε [...] (*) και δεν επρόκειτο να μεταβληθεί. Η εν λόγω τιμή δεν ήταν πλέον οικονομικά βιώσιμη για την BvS·

— η LWG εξέτασε το ενδεχόμενο να αποκτήσει δική της παραγωγή CO, αλλά οι επενδυτικές δαπάνες αποδείχθηκαν απαγορευτικά υψηλές. Το CO παράγεται με συνθετικό αέριο, το οποίο πρέπει να καθαριστεί σε μονάδα αναμόρφωσης ατμού. Η μόνη εναλλακτική δυνατότητα αντί της ίδιας παραγωγής ήταν να χρησιμοποιηθεί μια μονάδα αναμόρφωσης ατμού που υπήρχε ήδη στην περιοχή. Δεδομένου ότι η Linde είχε εξαγοράσει νωρίτερα μία μονάδα αναμόρφωσης ατμού από την LWG, πρότεινε στις «BvS και UCB» να καταστεί ο προμηθευτής CO της UCB. Στην περίπτωση αυτή η UCB θα προμηθευόταν CO στην τιμή των [...] (*). Η εν λόγω τιμή θα ίσχυε από τη στιγμή της υπογραφής της συμφωνίας μεταξύ των BvS, UCB και Linde (Ιούνιος 1997) μέχρι την πραγματική έναρξη λειτουργίας της νέας μονάδας παραγωγής CO από την Linde και για περίοδο [...] (*) μετά. Η εν λόγω τιμή εξετάστηκε με τον συνήθη τρόπο. Βάσει των δηλώσεων των γερμανικών αρχών (επιστολή A/33985 της 25ης Μαΐου 1999, που καταχωρήθηκε στις 28 Μαΐου 1999) η UCB αποφάσισε να αποδεχθεί την προσφορά της Linde, δεδομένου ότι η Linde, λόγω της νέας μονάδας παραγωγής, είχε τη δυνατότητα προμήθειας μεγαλύτερων ποσοτήτων CO απ' ότι η LWG. Το ενδεχόμενο αύξησης της παραγωγής στο μέλλον αποτελούσε για την UCB σημαντικότερο παράγοντα. Κατά συνέπεια, η Linde πρότεινε στην UCB σύμβαση για [...] (*)·

— η τιμή των [...] (*) συμφωνήθηκε για χρονική περίοδο [...] (*). Δεδομένου ότι δεν υφίσταται αγοραία τιμή με την κυριολεκτική σημασία του όρου, δεν προβλέπεται και μηχανισμός ελέγχου.

— η Linde επένδυσε 12 586 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα εκ των οποίων τα 9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα προσφέρθηκαν από το Δημόσιο (0,45 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα ως επενδυτική επιδότηση και το υπόλοιπο ως επιχορήγηση ad-hoc της BvS). Η επενδυτική δαπάνη αφορούσε κυρίως την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής CO.

IV. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

IV.1. **Η σχετική αγορά**

(19) Στη σχετική αγορά τα βιομηχανικά αέρια, ιδίως υδρογόνο, οξυγόνο και άζωτο, μεταφέρονται μέσω αγωγών μέχρι το έργο ή σε μικρή απόσταση από αυτό. Η άμεση παράδοση αποτελεί μια ιδιαίτερη αγορά, δεδομένου ότι οι φιάλες και τα βυτία δεν επαρκούν για τον εφοδιασμό των μεγάλων χρηστών με αέριο.

(20) Οι μονάδες προμήθειας αερίων είναι δυνατόν να κατασκευασθούν οπουδήποτε. Στον εν λόγω τομέα οι μεγάλοι παραγωγοί αναπτύσσουν διεθνείς δραστηριότητες. Η σχετική γεωγραφική αγορά ταυτίζεται τουλάχιστον με την κοινή αγορά.

(21) Η Linde αναπτύσσει δραστηριότητες στον τομέα της άμεσης προμήθειας βιομηχανικών αερίων. Τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών στην Κοινότητα [5]. Τα κατωτέρω στοιχεία αποδεικνύουν ότι στην εν λόγω αγορά υπάρχουν και άλλοι ανταγωνιστές:

Επιχείρηση	Μερίδιο αγοράς
Linde	18 %
Messer Griesheim	6 %
Air Liquide	50 %
BOC	8 %
Air Products	15 %

(22) Το CO είναι ένα ιδιαίτερα τοξικό αέριο που χρησιμοποιείται στο χημικό τομέα. Η ποσότητα CO που χρειάζεται η UCB μπορεί να παραδοθεί μόνο με αγωγούς ή από άμεσους προμηθευτές. Η μεταφορά κοστίζει ακριβά και για το λόγο αυτό το CO πρέπει να παραχθεί σε μικρή απόσταση από τον παραλήπτη.

[4] Με βάση νεώτερη έκθεση, η τιμή CO στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ανέρχεται σήμερα σε 250 DEM/1 000 Nm^3 (βλέπε European Chemical News της 29ης Μαρτίου 1999, σ. 28-29).

(*) Τα ακριβή στοιχεία είναι απόρρητα.

[5] Το ενδοκοινοτικό εμπόριο βιομηχανικών αερίων (NACE 24.11) ανήλθε το 1997 σε 244 749 400 ευρώ (Eurostat).

(23) Το 1994 η Linde εγκαινίασε το μεγαλύτερο στον κόσμο κέντρο βιομηχανικών αερίων στη Leuna και το 1998 ανέλαβε το συνολικό εφοδιασμό της Mitteldeutschen Erdölraffinerie (MIDER) στη Leuna. Η MIDER, η οποία ανήκει στο γαλλικό όμιλο ορυκτελαίων Elf Aquitaine, προμηθεύεται από τη Linde άζωτο, υδρογόνο και οξυγόνο. Η σύμβαση εφοδιασμού υπερβαίνει το 1 δισεκατομμύριο γερμανικά μάρκα.

(24) Λαμβάνοντας υπόψη το ιδιαίτερο υψηλό κόστος για την κατασκευή μιας νέας ξεχωριστής μονάδας παραγωγής, αποτελούσε πλεόνασμα για τη Linde το γεγονός ότι μπορούσε να ενσωματώσει την παραγωγή CO στην ήδη υπάρχουσα μονάδα παραγωγής υδρογόνου που συνδεόταν με την MIDER.

(25) Μολονότι η UCB είναι η μόνη, προς το παρόν, εταιρεία που προμηθεύεται CO από την Linde, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η Linde να αναλάβει μελλοντικά τον εφοδιασμό και άλλων επιχειρήσεων στο ίδιο βιομηχανικό τρίγωνο. Από την άποψη αυτή αξίζει να σημειωθεί ότι οι εταιρείες Buna, Leuna και Bitterfeld πραγματοποιούν επενδύσεις στο χημικό τομέα. Μεταξύ των επιχειρήσεων με εδραιωμένη θέση στην αγορά συγκαταλέγονται, εκτός από την UCB, την Linde και την Elf Aquitaine, οι επιχειρήσεις Elf Atochem SA, Rhône-Poulanc SA και Domo SA.

(26) Η Linde παρέχει αέριο σε λογικές τιμές και είναι πιθανό ότι οι επιχειρήσεις επιλέγουν την εν λόγω πηγή εφοδιασμού έναντι άλλων για λόγους αξιοπιστίας και οικονομίας.

(27) Για τους λόγους αυτούς κάθε ενίσχυση προς τη Linde για την κατασκευή μιας νέας μονάδας παραγωγής CO ενδέχεται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

IV.2. **Μέτρα τα οποία συνιστούν κρατικές ενισχύσεις: η επιχορήγηση ύψους 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων υπέρ της Linde**

IV.2.1. *Χαρακτήρας κρατικής ενίσχυσης*

(28) Η επιχορήγηση ύψους 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η BvS στη Linde συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, διότι επέτρεψε στην επιχείρηση να προσθέσει μια μονάδα παραγωγής CO στην ήδη υπάρχουσα για την παραγωγή υδρογόνου, χωρίς να πρέπει να επωμιστεί το σχετικό κόστος. Ακόμη και εάν για ειδικούς λόγους το CO πρέπει να παραχθεί στον τόπο χρησιμοποίησής του, ισχύει η ίδια εκτίμηση: πρώτον, γιατί η Linde ευνοείται έναντι των ανταγωνιστών της λόγω των καλύτερων επενδυτικών όρων για την κατασκευή μιας νέας μονάδας παραγωγής CO και, επιπλέον, διότι για τους προαναφερθέντες λόγους κάθε ενίσχυση στον μοναδικό προμηθευτή CO στην Leuna θα έχει άμεσες επιπτώσεις στα τελικά προϊόντα άλλων παραγωγών για τα οποία απαιτείται το CO (π.χ. για την παραγωγή αμινών της UCB). Τα εν λόγω τελικά προϊόντα, ωστόσο, αποτελούν αντικείμενο του κοινοτικού εμπορίου.

(29) Οι γερμανικές αρχές ισχυρίζονται ότι η εγγύηση εφοδιασμού CO στην UCB ήταν η μόνη δυνατότητα πώλησης της παραγωγής αμινών.

(30) Σε σχέση με το εν λόγω επιχείρημα πρέπει να σημειωθεί ότι η τακτική αυτή ήταν συνήθης στις αρχές της δεκαετίας του 90, δεδομένου ότι μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν δυνατή η πώληση τμημάτων πλήρως ενοποιημένων συγκροτημάτων, που δεν ήταν δυνατόν να ιδιωτικοποιηθούν στο σύνολό τους. Στην αντίθετη περίπτωση δεν θα ήταν εξασφαλισμένος ο εφοδιασμός της χημικής επιχείρησης. Χωρίς ανάλογες εγγυήσεις οι περισσότεροι παραγωγοί δεν θα ήταν διατεθειμένοι να αναλάβουν μέρος της επιτόπιας μονάδας παραγωγής και κατά συνέπεια η THA δεν θα ήταν σε θέση να φέρει σε πέρας την εντολή ιδιωτικοποίησης που είχε αναλάβει.

(31) Ωστόσο, η εγγύηση εφοδιασμού που δόθηκε στην UCB το 1993 δεν δικαιολογεί τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στη Linde το 1997 σε σχέση με την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής CO.

(32) Επιπλέον, είναι δύσκολο να θεωρηθεί η επιχορήγηση των 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (σύμφωνα με τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης του 1993) ως μέρος της εγγύησης εφοδιασμού. Η εγγύηση εφοδιασμού που ανέλαβε η THA έναντι της UCB δεν καθιστούσε υποχρεωτική την παροχή μιας τέτοιας επιχορήγησης. Η συμβατική υποχρέωση όσον αφορά τον επαρκή εφοδιασμό με CO ίσχυε ακόμη και χωρίς επιχορήγηση. Επιπλέον, μια εγγύηση εφοδιασμού αυτού του είδους δεν μπορεί να δικαιολογεί την παροχή της επιχορήγησης των 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Εκτός αυτού, η αρχική συμφωνία του 1993 δεν προέβλεπε τη δυνατότητα να αναλάβει ένας τρίτος την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής και να εισπράξει για το σκοπό αυτό επιχορήγηση ύψους 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Στην πραγματικότητα, η συμφωνία προέβλεπε μόνο ότι η UCB θα είχε το δικαίωμα να αναζητήσει ευνοϊκότερους όρους εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής νέας μονάδας παραγωγής. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση δεν ετέθη θέμα μιας τρίτης δυνατότητας, την οποία οι γερμανικές αρχές, στις παρατηρήσεις τους σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, χαρακτήρισαν δικαίως ως υποκατάστατη λύση. Η εν λόγω τρίτη δυνατότητα θα συνίστατο στο ενδεχόμενο μια τρίτη επιχείρηση να λάβει ενίσχυση για την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής CO. Κατά συνέπεια, η συμφωνία του Ιουνίου 1997 μεταξύ των BvS, LWG, UCB και Linde πρέπει να θεωρηθεί ως νέα συμφωνία, ξεχωριστή από τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης του 1993.

(33) Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι οι γερμανικές αρχές δεν προσκόμισαν επαρκή και συγκεκριμένα στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι καμία άλλη επιχείρηση εκτός από την Linde δεν θα δεχόταν να αναλάβει τον ανεφοδιασμό της UCB. Οι γερμανικές αρχές διαβεβαίωσαν απλώς την Επιτροπή ότι η Linde ήταν ο μόνος ενδιαφερόμενος επενδυτής.

IV.2.2. *Εκτίμηση της συμβατότητας του μέτρου κρατικής ενίσχυσης*

(34) Αφού διαπίστωσε ότι η επιχορήγηση των 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων υπέρ της Linde αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν το εν λόγω μέτρο μπορεί να λάβει απαλλαγή βάσει της συνθήκης ΕΚ.

(35) Όσον αφορά το είδος της ενίσχυσης που χορηγήθηκε στην Linde σημειώνεται ότι, με εξαίρεση την επενδυτική επιδότηση ύψους 0,45 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, δεν εφαρμόστηκε κάποιο καθεστώς ενίσχυσης εγκεκριμένο από την Επιτροπή αλλά εθνικά μέτρα τα οποία δεν είχε εγκρίνει η Επιτροπή και τα οποία έπρεπε να της είχαν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια πρόκειται για παράνομη ενίσχυση.

(36) Το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ενισχύσεις οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στα θεσπισθέντα κριτήρια είναι, υπό κανονικές συνθήκες, ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά.

(37) Στην προκειμένη περίπτωση δεν ισχύουν οι διατάξεις εξαίρεσης του άρθρου 87 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, δεδομένου ότι με την ενίσχυση δεν επιδιώκεται κανένας από τους στόχους που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Εξάλλου, οι γερμανικές αρχές δεν δικαιολόγησαν την ενίσχυση βάσει των εν λόγω διατάξεων εξαίρεσης.

(38) Στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ αναφέρονται τα είδη ενισχύσεων τα οποία μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η συμβατότητά τους πρέπει να διαπιστωθεί σε σχέση με το σύνολο της Κοινότητας και όχι μόνο σε σχέση με ένα κράτος μέλος ή το έδαφος ενός κράτους μέλους.

(39) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της κοινής αγοράς και η τήρηση της βασικής αρχής που θεσπίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης ΕΚ, οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ πρέπει να τηρούνται κατά γράμμα κατά την εξέταση των καθεστώτων ενίσχυσης ή μεμονωμένων ενισχύσεων. Οι εξαιρέσεις ισχύουν κυρίως μόνον εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι εάν δεν είχε χορηγηθεί η ενίσχυση, οι δυνάμεις της αγοράς δεν θα αποτελούσαν επαρκές κίνητρο για την αποδέκτρια εταιρεία ώστε να πραγματοποιήσει έναν από τους στόχους που αναφέρονται στις ρυθμίσεις εξαίρεσης.

(40) Όσον αφορά τις εξαιρέσεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ) της συνθήκης ΕΚ, η εξεταζόμενη ενίσχυση δεν προορίζεται για την προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της γερμανικής οικονομίας και δεν έχει κανένα από τα εν λόγω χαρακτηριστικά. Επίσης δεν προορίζεται για την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

(41) Όσον αφορά την εξαίρεση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, η Σαξονία-Άνχαλτ δεν βρίσκεται σε περιοχή που θεωρείται επιλέξιμη για τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της εν λόγω διάταξης.

(42) Υπό ορισμένες συνθήκες η Επιτροπή μπορεί, βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, να εγκρίνει ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης σε προβληματικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([6]), οι οποίες ίσχυαν κατά τη στιγμή χορήγησης της ενίσχυσης. Η Linde δεν αποτελεί προβληματική επιχείρηση κατά την έννοια των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών και η επιχορήγηση ύψους 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν αποτελεί ενίσχυση διάσωσης ή αναδιάρθρωσης.

(43) Οι ενισχυόμενες περιοχές ενός κράτους μέλους και τα ανώτατα επιτρεπτά όρια έντασης των ενισχύσεων που χορηγούνται για πρώτες επενδύσεις ή για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στις εν λόγω περιοχές αναφέρονται στο χάρτη ενισχυόμενων περιοχών κάθε κράτους μέλους. Σύμφωνα με το γερμανικό χάρτη ενισχυμένων περιοχών, η Σαξονία-Άνχαλτ αποτελεί περιοχή του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

(44) Βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

(45) Για να εξασφαλίσει τον ουσιαστικό έλεγχο των περιφερειακών ενισχύσεων και ταυτόχρονα να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 3 της συνθήκης ΕΚ, ιδίως των στοιχείων ζ) και ι), η Επιτροπή θεσπίζει για κάθε κράτος μέλος ανώτατα όρια πληθυσμού στις ενισχυόμενες περιοχές. Για τη Σαξονία-Άνχαλτ το ανώτατο όριο είναι 35 % των επιλέξιμων εξόδων.

(46) Οι ενισχύσεις για πρώτες επενδύσεις υπολογίζονται ως ποσοστό της αξίας της επένδυσης. Η εν λόγω αξία καθορίζεται βάσει ενός ενιαίου συνόλου εξόδων (ενιαία βάση μέτρησης), που περιλαμβάνει τα συστατικά στοιχεία της επένδυσης, γήπεδα, κτίρια και εγκαταστάσεις. Η εν λόγω βάση μέτρησης για την Linde έχει ως εξής:

(σε εκατομμύρια γερμανικά μάρκα)

Κτίρια	1,809
Εγκαταστάσεις	10,777
Σύνολο	12,586

(47) Η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν τα εν λόγω ποσά των χορηγηθεισών ενισχύσεων μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια της εξαίρεσης του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

(48) Δεδομένου ότι οι γερμανικές αρχές διέθεσαν 9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για τις επιλέξιμες επενδυτικές δαπάνες ύψους 12 586 εκατομμύρια γερμανικών μάρκων, υπερέβησαν κατά πολύ το επιτρεπτό ανώτατο όριο. Βάσει των στοιχείων της γερμανικής κυβέρνησης, τα 0,45 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα χορηγήθηκαν βάσει του νόμου Investitionszulagengesetzes ([7]) και κατά συνέπεια δεν πρέπει να εξεταστούν εκ νέου από την Επιτροπή. Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές επισήμαναν ότι έχουν χορηγηθεί άμεσες επενδυτικές επιχορηγήσεις βάσει του κοινού προγράμματος για τη βελτίωση της περιφερειακής οικονομικής διάρθρωσης (Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur). Τέλος, η γερμανική κυβέρνηση διαπιστώνει ότι οι επενδυτικές επιχορηγήσεις της BvS δεν υπερβαίνουν τα 8,55 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα μείον 450 000 γερμανικά μάρκα).

([6]) ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

([7]) Investitionszulagengesettz: Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του εν λόγω νόμου θεωρούνται ως περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τον άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή (καθεστώς ενισχύσεων N 494/A/95).

(49) Με εξαίρεση την επενδυτική επιδότηση ύψους 0,45 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων η εξεταζόμενη ενίσχυση δεν χορηγήθηκε στο πλαίσιο περιφερειακού καθεστώτος ενίσχυσης το οποίο έχει ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή, αλλά βάσει απόφασης adhoc των αρμόδιων αρχών. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να εξετάζονται οι επιπτώσεις της ενίσχυσης όσον αφορά το σύνολο της Κοινότητας. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επιβεβαίωσε την εν λόγω ερμηνεία στην υπόθεση Hytasa [Απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92 Ισπανία/Επιτροπή ([8])] και στην υπόθεση Pyrsa [Απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1997 στην υπόθεση C-169/95 Ισπανία/Επιτροπή ([9])].

(50) Μια μεμονωμένη ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ως περιφερειακή ενίσχυση που συμβιβάζεται με την κοινή αγορά όταν συμβάλλει πραγματικά στην μακροπρόθεσμη εξέλιξη της σχετικής περιοχής και δεν επηρεάζει αρνητικά το κοινό συμφέρον και τους όρους ανταγωνισμού στην Κοινότητα. Επομένως, μια τέτοια ενίσχυση κρίνεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά όταν δεν τροποποιεί τους όρους εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται στο κοινό συμφέρον.

(51) Δεδομένου ότι η επιχορήγηση στη Linde συνδέεται με συγκεκριμένο επενδυτικό σχέδιο, ήτοι την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής CO στη Leuna, και συνιστά ποσοστό των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, μπορεί να θεωρηθεί ως επενδυτική ενίσχυση.

(52) Ο επενδυτικές δαπάνες είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ([10]) (κατευθυντήριες γραμμές), δεδομένου ότι αφορούν αρχική επένδυση και η σχετική ενίσχυση υπολογίζεται ως ποστό επί της αξίας της επένδυσης με βάση ένα ομοιόμορφο σύνολο δαπανών ([11]). Η συνεισφορά της Linde στη χρηματοδότηση του σχεδίου υπερβαίνει το 25 % του συνολικού κόστους του σχεδίου. Κατά συνέπεια, η επένδυση ανταποκρίνεται στα κριτήρια που ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές.

(53) Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η νέα μονάδα παραγωγής CO θα συμβάλλει θετικά στην εξέλιξη της περιοχής Σαξονίας-Άνχαλτ, και ιδίως στην αναζωογόνηση της Leuna, η οποία σε συνδυασμό με τις περιοχές Buna και Bitterfeld συνιστά τη μεγαλύτερη βιομηχανική ζώνη της Σαξονίας-Άνχαλτ. Επιπλέον, η επένδυση θα αυξήσει την αποτελεσματικότητα της περιφερειακής χημικής βιομηχανίας. Τέλος, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη πλεονάζοντας παραγωγικού δυναμικού όσον αφορά το CO σε κοινοτικό επίπεδο. Η παραγωγή CO της Linde θα απορροφηθεί αμέσως από την αγορά.

(54) Κατά συνέπεια, το τμήμα των εξεταζόμενων ενισχύσεων το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης ([12]) δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο έντασης ύψους 35 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, δεν αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον, και μπορεί κατά συνέπεια να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

(55) Για το λόγο αυτό και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι συνολικές επενδυτικές δαπάνες ανέρχονται σε 12,586 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, το ποσό επενδυτικής ενίσχυσης (συμπεριλαμβανομένης της επενδυτικής ενίσχυσης ύψους 0,45 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων) δεν μπορεί να υπερβεί το 35 % του εν λόγω ποσού, ήτοι 4 404 750 γερμανικά μάρκα. Το εν λόγω μέρος της ενίσχυσης κατά τη γνώμη της Επιτροπής συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(56) Το υπόλοιπο μέρος της ενίσχυσης, το οποίο βάσει των διατάξεων σώρευσης ([13]) υπερβαίνει το ανώτατο όριο έντασης ύψους 35 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, ήτοι τα υπόλοιπα 4 395 250 γερμανικά μάρκα, συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, η οποία δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων εξαίρεσης του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ.

IV.3. **Μέτρα για τα οποία η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη στοιχείου κρατικής ενίσχυσης: η «αγοραία τιμή» που κατέβαλε η UCB στην Linde**

(57) Όσον αφορά την τιμή που καταβάλει η UCB στη Linde για τις παραδόσεις CO [...] (*), η Επιτροπή παρατηρεί ότι σύμφωνα με τις πληροφορίες παυ διαβίβασε η γερμανική κυβέρνηση, η εν λόγω τιμή βασίζεται στα πραγματικά έξοδα. Η τιμή αυτή είναι υψηλότερη της τιμής την οποία η UCB είχε υποσχεθεί στη LWG στη σύμβαση ιδιωτικοποίησης του 1993.

(58) Επιπλέον, η γερμανική κυβέρνηση επισήμανε ότι, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του μονοξειδίου του άνθρακα, δεν είναι δυνατό να διαπιστωθεί εάν η εν λόγω τιμή ανταποκρίνεται στη συνήθη αγοραία τιμή.

(59) Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές επισήμαναν τις τότε τιμές στις ΗΠΑ ([14]). Οι εν λόγω τιμές είναι κατά πολύ ανώτερες από την τιμή που συμφωνήθηκε μεταξύ της UCB και της Linde.

(60) Από την άποψη αυτή πρέπει να σημειωθεί ότι τελικά η τιμή πρέπει να συμφωνηθεί μεταξύ των δυο εταιρειών. Οι γερμανικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η τιμή βασίζεται στα έξοδα παραγωγής όσον αφορά ένα «φυσιολογικό περιθώριο κέρδους». Παρά τις προσπάθειες της Επιτροπής να συγκεντρώσει πληροφορίες σχετικά με την αγοραία τιμή CO, η εξεύρεση αντικειμενικών στοιχείων αποδείχθηκε ιδιαίτερα δυσχερής. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της για την κίνηση της διαδικασίας, ζήτησε ρητά από τους τρίτους ενδιαφερόμενους να προσκομίσουν στοιχεία για το εν λόγω θέμα. Ωστόσο, κανείς από τους πιθανούς ενδιαφερόμενους δεν ανταποκρίθηκε σχετικά.

([8]) Συλλογή 1994, σ. I-4103.
([9]) Συλλογή 1997, σ. I-0135.
([10]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.
([11]) Βλέπε παράγραφο 4.5 υποσημείωση 9.
([12]) Σύμφωνα με την παράγραφο 4.18 των κατευθυντήριων γραμμών, τα ανώτατα όρια έντασης ενίσχυσης ισχύουν για το σύνολο της ενίσχυσης σε περίπτωση ταυτόχρονης εφαρμογής περισσότερων καθεστώτων ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα, ανεξάρτητα από το αν η πηγή της ενίσχυσης είναι τοπική, περιφερειακή, εθνική ή κοινοτική.
([13]) Βλέπε υποσημείωση 11.
(*) Τα ακριβή στοιχεία είναι απόρρητα.
([14]) Στα κράτη μέλη ισχύουν διαφορετικές τιμές για τα βιομηχανικά αέρια από ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ωστόσο, οι τιμές στη Γερμανία είναι σχετικά υψηλές σε κοινοτικό επίπεδο.

(61) Μολονότι η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη στοιχείου κρατικής ενίσχυσης στην εν λόγω συναλλαγή, πρέπει ωστόσο να αναφερθεί ότι η τιμή που συμφωνήθηκε κατά τον τρόπο αυτό αποτελούσε μέρος μιας γενικής συμφωνίας. Η συμφωνία ορίζει ουσιαστικά ότι η Linde εφοδιάζει την UCB με μια συγκεκριμένη τιμή και ότι λαμβάνει επιχορήγηση 9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κατασκευή μιας νέας μονάδας παραγωγής CO ([15]).

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(62) Επομένως, διαπιστώνεται ότι το μέρος της εξεταζόμενης ενίσχυσης, η οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης, δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο περιφερειακών ενισχύσεων ύψους 35 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, δεν αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον και μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

(63) Το υπόλοιπο μέρος της ενίσχυσης, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης, υπερβαίνει το ανώτατο όριο περιφερειακών ενισχύσεων ύψους 35 % των επιλέξιμων δαπανών, ήτοι 4 395 250 γερμανικά μάρκα, συνιστά ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, που δεν πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εξαιρέσεων του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ.

(64) Όσον αφορά τις τιμές για τον εφοδιασμό της UCB με CO, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη στοιχείου κρατικής ενίσχυσης.

(65) Σε περίπτωση που μια ενίσχυση κρίνεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, η Επιτροπή ζητά από τα κράτη μέλη να ανακτήσουν την ενίσχυση από τον αποδέκτη της ([16]). Κατά συνέπεια, το ποσό της ενίσχυσης, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης υπερβαίνει το ανώτατο όριο περιφερειακών ενισχύσεων ύψους 35 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, ήτοι 4 395 250 γερμανικά μάρκα, και αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης, πρέπει να επιστραφεί.

(66) Η ενίσχυση πρέπει να επιστραφεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των τόκων που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της εν λόγω παράνομης ενίσχυσης μέχρι την πραγματική επιστροφή της, με βάση το επιτόκιο που ίσχυε για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδύναμου επιδότησης των περιφερειακών ενισχύσεων στη Γερμανία ([17]).

(67) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι προαναφερθείσες διαδικασίες και διατάξεις πρέπει να εφαρμοστούν κατά τρόπο που να είναι πραγματικά δυνατή η ανάκτηση της ενίσχυσης. Η νομική ισχύ της απόφασης δεν θίγεται από κανένα διαδικαστικό ή άλλο πρόβλημα κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής της ([18]),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Linde AG με τη μορφή επιχορήγησης για την κατασκευή μονάδας παραγωγής CO στη Leuna (Σαξονία-Άνχαλτ) συμβιβάζεται με την κοινή αγορά όσον αφορά το τμήμα της το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης, δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο ύψους 35 % που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα στη Σαξονία-Άνχαλτ.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία στη Linde AG με τη μορφή επιχορήγησης για την κατασκευή μονάδας παραγωγής CO στη Leuna (Σαξονία-Άνχαλτ) δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά το τμήμα της το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις σώρευσης, υπερβαίνει το ανώτατο όριο ύψους 35 % που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα στη Σαξονία-Άνχαλτ.

Άρθρο 3

1. Η Γερμανία λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να ανακτήσει από τον δικαιούχο την παράνομη ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 2.

2. Η ενίσχυση πρέπει να επιστραφεί ανυπερθέτως σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες, στο βαθμό που αυτές επιτρέπουν την άμεση και πραγματική εκτέλεση της απόφασης. Το ποσό της ενίσχυσης επιστρέφεται με τόκους που ισχύουν από τη στιγμή διάθεσης της παράνομης ενίσχυσης στον δικαιούχο, μέχρι την πραγματική επιστροφή της. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδύναμου επιδότησης των περιφερειακών ενισχύσεων.

([15]) Σύμφωνα με τις γενικές αρχές δικαίου, οι συμφωνίες ισχύουν στο βαθμό που δεν τροποποιούνται οι βασικές προϋποθέσεις και προσδοκίες στις οποίες βασίστηκε η σύναψή τους (rebus sic stantibus). Σε περίπτωση που η συμφωνηθείσα τιμή θα επηρεαζόταν από το ποσό επιχορήγησης, θα ήταν εύλογα αναμενόμενο η Linde να διαπραγματευθεί εκ νέου την τιμή, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τροποποίηση των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών προϋποθέσεων (ιδίως τα «συνήθη περιθώρια κέρδους», όπως ανέφεραν οι γερμανικές αρχές), που προέκυψε από την υποχρέωση επιστροφής της ενίσχυσης η οποία δεν περιλαμβανόταν στη συμφωνία.

([16]) Ανακοίνωση της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 1983 (ΕΕ C 318 της 24.11.1983, σ. 3). Βλέπε επίσης αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72 Επιτροπή/Γερμανία, Συλλογή 1973, σ. 813, και της 24ης Φεβρουαρίου 1987 στην υπόθεση 310/85 Deufit GmbH και Co. KG/Επιτροπή, Συλλογή 1987, σ. 901.

([17]) Επιστολή της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη SG (91) D/4577 της 4ης Μαρτίου 1991. Βλέπε επίσης απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Μαρτίου 1990 στην υπόθεση 142/87 Βέλγιο/Επιτροπή, Συλλογή 1999, σ. I-959.

([18]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Μαρτίου 1990 στην υπόθεση 142/87, Βέλγιο/Επιτροπή, Συλλογή 1990, σ. I-959, σ. 58-63.

Άρθρο 4

Η Γερμανία ανακοινώνει στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης τα μέτρα τα οποία έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 18 Ιανουαρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής